

Albert Bou: «Estic orgullós de la feina que s'ha fet des del Consell Social»

Albert Bou (Torroella de Montgrí, 1951) és el president del Consell Social de la UdG. Va ser nomenat l'any 2004, i ha conviscut amb els rectors Joan Batlle i Anna M. Geli.

En els darrers temps s'ha donat a conèixer un document signat pels presidents dels consells socials de les universitats catalanes en què es percep un punt de vista diferent sobre el govern de les universitats.

Les propostes que els presidents dels consells socials hem fet s'han focalitzat per la premsa en la qüestió de l'elecció del rector, que, per a nosaltres, és un més de molts altres aspectes que afecten la qüestió de la governança de cada una de les universitats i del que anomenem «Universitat de Catalunya».

En el marc d'un intent, finalment aturat, de reforma de la Llei d'Universitats de Catalunya, el Govern de la Generalitat ens va demanar que plantegéssim quin era el nostre model, sense condicionants, i vam fer una sèrie de propostes, algunes d'elles deixant de banda el marc legal, que sabem que depèn de l'Estat i que no canviarà a curt termini. En resum, vam fer un document que reflectia la nostra visió de com hauria de ser la universitat, i cal tenir en compte que els presidents dels consells socials procedim del sector empresarial.

■ Albert Bou, al seu despatx del Consell Social.

Però es tractava d'un document intern, i es va fer públic...

El document el vam presentar a les instàncies on calia fer-ho: al president de la Generalitat i al Parlament de Catalunya, però no sabem perquè es va fer públic. Potser algú va voler encendre el debat. Malgrat tot, i vist des de fora, considero que es pot afirmar que a totes les estructures que formen la universitat hi ha alguna cosa per millorar, i nosaltres hem dit com ho faríem. Se'ns ha fet l'acusació que la proposta la fa algú de fora que no coneix la universitat, però jo els respondria: «i què?». El canvi no vindrà des de dins. Potser és una afirmació radical, però crec que aquesta visió externa és necessària per impulsar un debat que vol millorar el govern de la universitat per portar-la cap al nivell d'eficiència que tota institució pública ha de tenir.

Considera que els consells socials han de tenir un paper més destacat que el que han tingut fins ara?

Tradicionalment hem estat considerats poc seriosament, com si haguéssim de dir que sí a tot el que se'ns proposa. En

“Una visió externa és necessària per impulsar el debat .”

certa manera ha de ser així, sobretot pel que fa a aspectes de la docència, de la recerca... Tanmateix, sempre que he tingut ocasió, he manifestat que és convenient poder treballar amb antelació i profunditat algunes qüestions, sobretot les que afecten el pressupost i el patrimoni de la institució, entre d'altres. Al Consell Social, hi ha persones amb preparació i experiència en aquests temes, disposades a col·laborar desinteressadament amb la universitat. Però en aquesta, com en tantes altres coses, les universitats han interioritzat que el Consell Social ho ha de beneir tot. I fora de Catalunya encara és pitjor. Un pas en el camí de resoldre aquest problema és el fet que els presidents dels consells socials s'hagin integrat, per treballar conjuntament amb els rectors, en l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP).

Haurien de ser com un recol·lector de diners per a la Universitat?

La Llei diu que ha de ser així, però és molt complicat. És difícil obtenir diners de les administracions i encara ho és més obtenir-los d'institucions privades. Per exemple, en els moments previs a la creació de la Facultat de Medicina hi havia a Girona un clamor popular en favor que es fes, però quan es van necessitar diners per posar-la en funcionament, ningú no hi va posar res, excepte Caixa de Girona i la Diputació. La crisi tampoc no hi ajuda gens. Ara, la fidelització d'antics estudiants pot ser una eina molt important, que pot funcionar com a lobby i al mateix temps com a font de suport, no només econòmic. Que un antic estudiant, un cop ha encarrilat la seva vida professional, faci una aportació a la universitat hauria de ser més viable. En canvi, crec que no s'ha seguit prou aquesta línia, tot i que es va crear l'associació PostScriptum d'antics estudiants. Aquest col·lectiu encara no pot aprofitar els avantatges que tenen els estudiants en actiu.

“Quan véns de fora t'adones que la gent de la Universitat no és prou conscient del gran prestigi que té la UdG entre la societat gironina”

Com heu vist l'evolució de la UdG?

Quan véns de fora t'adones que la gent de la Universitat no és prou conscient del gran prestigi que té la UdG entre la societat gironina. A la vegada, des de fora, els que diuen que no hi ha cap relació entre la universitat i la societat cauen en un tòpic que diversos estudis que ha encarregat el Consell Social han desmuntat. Potser ens caldria fer més visible la gran quantitat de convenis que hi ha signats amb empreses i institucions, el nombre d'estudiants que fan pràctiques, etc. La Universitat és jove i encara passa que els graduats, quan comencen a treballar, troben que els seus caps són titulats en alguna universitat de Barcelona, però això canviarà i els graduats a la UdG ocuparan més i més llocs de responsabilitat. Això representa una oportunitat. Ara bé, també és veritat que dins de la Universitat tothom vol ser tractat de la mateixa manera i quan algú sobresurt, no se'l reconeix prou. Costa acceptar que es pugui dir que una facultat ho fa millor que una altra, o que un grup de recerca és més potent que els altres.

Com valora la seva tasca al capdavant del Consell Social?

Estic orgullós de la feina que s'ha fet des del Consell Social. No oblidem que és un òrgan col·legiat i cal destacar especialment la dedicació i la responsabilitat de tots els seus membres. Hem fet un molt bon equip i crec que hem pogut fer una contribució a l'Universitat, com ara en la implantació dels estudis d'Arquitectura, de Medicina o de Treball Social. Personalment, la meva tasca és molt enriquidora i estic content de ser aquí, tot i que aquest és un càrrec que se'm va proposar quan estava allunyat de l'ensenyament i vivint de ple el món empresarial. Si hagués de dir que he aportat alguna cosa diria que, en algun moment, hi he aportat una mica de seny.